

ת"פ 42554/07/15 - המאשימה, מדינת ישראל נגד הנאשם, דוד אליאזרוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 42554-07-15

מ"ת 42570-07-15

לפני כבוד השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
דוד אליאזרוב (עצור בפיקוח)

גזר דין

מבוא

הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כולל הסכמה לעניין העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן (סומן א), בתאריך 14.7.15 בשעה 19:50, או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב (להלן - הרכב) ברחוב בן עמי בקרית אתא, כשברכב ישב לידו חברו ומבלי שהיה לו רישיון נהיגה בתוקף וללא פוליסת ביטוח בתוקף, וכשהוא פסול מנהיגה, בהתאם לפסק דין של בית המשפט השלום בקרית אתא בת"פ 57206-01-14 מיום 15.2.15.

שני שוטרים שהיו בניידת משטרה הבחינו ברכב, נעצרו במקביל לרכב והורו לנאשם לעצור בצד לבדיקת רישיונות שגרתית, אך הנאשם לא נענה לבקשה, והחל לנסוע מהמקום במהירות. הנאשם פנה לכיוון רחוב הרצוג, בכוונה להימלט מהשוטרים ובכוונה להפריע להם במילוי תפקידם, ותוך שהניידת נסעה בעקבותיו, הפעילה אורות מהבהבים וסירנה, וכרזה לו לעצור. בהמשך למתואר לעיל, נהג הנאשם את הרכב במהירות ובפראות, תוך שהוא עובר מנתיב לנתיב ותוך שהוא מסכן את בטיחותם של רכבים אחרים, ומאלץ את הרכבים לבלום ולסטות מנתיב נסיעתם, על מנת למנוע תאונה עם רכב הנאשם.

הנאשם המשיך בנסיעה מהירה והגיע לכיכר כאשר באותה העת, חצו את הכביש במעבר החצייה, זוג הולכי רגל מבוגרים. הנאשם שהבחין בהולכי הרגל, בלם בלימת חירום וגרם להולכי הרגל לרוץ לצד הכביש, על-מנת להימנע מפגיעה. הנאשם המשיך בנהיגה תוך שהוא פונה ימינה ופוגע במראות של רכבים שחנו בצד הכביש במהלך נסיעתו. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה, תוך שהוא מאלץ רכבים לסטות שמאלה ולפנות לו את הכביש ומסכן את בטיחותם.

הנאשם המשיך בהימלטות ובנסיעה מהירה כשהניידת בעקבותיו, עד שהגיע לרחוב אנילביץ פינת מבצע סיני (להלן- הצומת) בעת שניסה לפנות ימינה, בלם, איבד שליטה והתנגש עם חזית רכבו בדופן שמאל של רכב סקודה נהוג על ידי רמי חוזז (להלן- רמי) אשר עצר בצומת וביקש לפנות שמאלה. ברכב הסקודה נסעה גם אשתו של רמי, יפה חוזז, אשר ישבה לידו. לאחר ההתנגשות בסקודה החל הנאשם לנסוע אחורנית על מנת להימלט שוב, אולם התנגש עם החלק האחורי של רכבו בחזית הניידת שדלקה אחריו ונעצר.

כתוצאה מהמתואר לעיל נגרמו חבלות לרמי ואשתו והם נזקקו לבדיקה וטיפול רפואי. כמו כן, נגרמו נזקים לסקודה, לניידת המשטרה ולרכבו של הנאשם.

מיד לאחר מכן, פתח הנאשם את דלת הרכב וניסה להימלט רגלית, אולם נתפס ונעצר על ידי השוטרים.

במעשיו המתוארים לעיל, נהג הנאשם בנתיב ובכלי התחבורה בדרכו שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה ולסכן את השימוש בו והכל בכוונה לפגוע בנוסעי נתיב התחבורה ולסכן את בטיחותם, כן פגע הנאשם במזיד ברכב ועשה מעשה בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם כאשר הוא פסול מנהיגה וללא רישיון נהיגה בתוקף ומבלי שהייתה לו תעודת ביטוח בתוקף.

בהתאם להודאתו הורשע הנאשם בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה- עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק), היזק במזיד לרכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק, נהיגה בזמן פסילה- עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן - הפקודה), נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), התש"ל-1970.

בשל גילו של הנאשם (יולד 1994), הוריתי לשירות המבחן להכין תסקיר לעניין העונש. לאחר הכנת התסקיר נדחה הדיון פעמיים נוספות על מנת לאפשר לשירות המבחן לגבש המלצות נוכח השתלבות הנאשם בקבוצה טיפולית.

ראיות לעונש

לנאשם שלוש הרשעות קודמות (ט/1) בעבירות מהשנים 2015 - 2013 שעניינן עבירות של החזקה/שימוש בסמים מסוכנים לצריכה עצמית (שתי הרשעות) ועבירה של זיוף סימני זיהוי של רכב אשר בגינה הוטל עליו ביום 15.2.2015 בת"פ 57206-01-14 בבית משפט השלום בקרית מאסר על תנאי של חודשיים למשך שנתיים, העונש הינו בר הפעלה בעניינו (ט/3). הנאשם לא נדון מעולם למאסר בפועל.

לנאשם 2 הרשעות בתחום התעבורה (ט/2) בעבירות שנעברו בין השנים 2015-2012 שעניינן נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה, עבירה עליה הוטל עליו מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה ופסילת רישיון לחצי שנה והרשעה בעבירה של עצירה (כולל העמדה וחניה) המפריעה לתנועה כאשר בגין העבירה הוטל עליו קנס.

תסקירי שירות המבחן

בשל גילו של הנאשם, התבקש שירות המבחן להכין תסקיר לעניין העונש. בתסקיר מיום 10.6.2016 ביקשה קצינת המבחן דחייה בת ארבעה חודשים לצורך הכנת תסקיר משלים על מנת שבתקופה זו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית לצעירים בגירים ויערכו לו בדיקות שתן באופן אקראי. בתסקיר פורטו נסיבות חייו של הנאשם בן ה-22, רווק אשר מתגורר עם אימו בקרית אתא, שוהה במעצר בית חלקי ועובד בתחום הנגרות.

בתסקיר המשלים מיום 22.9.2016, ביקשה קצינת המבחן דחייה נוספת של 4 חודשים להכנת מאחר והנאשם היה רק בתחילת השתלבותו בקבוצה הטיפולית והתרשמות שירות המבחן הייתה בשלבים ראשוניים.

בתסקיר המשלים מיום 5.2.2017 המליצה קצינת המבחן לשקול את העמדתו של הנאשם לפיקוחם לתקופה של שנה, במהלכה ימשיך הנאשם את השתתפותו בהליך הטיפולי בקבוצה אותו החל בחודש יוני 2016 וזאת לצד הטלת עונש מאסר קצר שניתן יהיה להמירו בעבודות שירות ומאסר מותנה כאשר לשיטתם שילוב האלמנטים של ענישה וטיפול יסייע לנאשם בהצבת גבולות ברורים ונוקשים וימזער סיכון להישנות עבירה בעתיד.

שירות המבחן נתן המלצתו הנ"ל נוכח גילו הצעיר של הנאשם, קבלת האחריות על מעשיו והערכה כי הוא מתחיל לגלות התקדמות ניכרת ומשמעותית בהליך הטיפולי שיש בה כדי להפחית מהסיכון להישנות עבירה בעתיד וזאת לצד השתלבותו התקינה בחברה המאופיינת בהמשך עבודה ולקחת אחריות כלפי עצמו והמשפחה.

תמצית טענות הצדדים

1. ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב (ט/4) ובטיעוניה בפניי ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין 4 ל-6 שנות מאסר ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף הגבוה של המתחם, אליו יש לצבור את עונש המאסר המותנה לאחר הפעלתו. מאסר על תנאי משמעותי, פסילה בת מספר שנים בפועל, פסילה על תנאי, קנס כבד ופיצויים הולמים.

ב"כ המאשימה טען כי נסיבות ביצוע העבירות נמצאות ברף הגבוה של חומרת העבירות, כאשר בסוג העבירות אלה קיימת מדיניות ענישה ברורה המחייבת הרתעה כלפי כל מי שיעלה בדעתו לסכן חיי אדם בדרך של נהיגה פרועה המסכנת חיים, במיוחד כאשר הנאשם נהג תוך זלזול בחוק ובאנשים המייצגים אותו ונתפס שוב כשהוא נוהג תוך הפרה בוטה ומתמשכת של הוראת בית המשפט שדן בעניינו, כאשר במקרה שלפנינו הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ואסור היה לו כלל לנהוג ולא היה די בהליכים הקודמים ובהרשעותיו הקודמות כדי להוות עונש ראוי לנאשם.

עוד הרחיב באשר לחומרה הרבה הנעוצה בסוג העבירות שהנאשם עבר, טען כי בית משפט העליון מתייחס לעבירות אלה כ"מכת מדינה" המחייבת ענישה הולמת של מאסר ממושך בן מספר שנים מאחורי סורג ובריח והפנה לע"פ 2410/04 מדינת ישראל נ' אבולקיעאן (11.11.2004) וע"פ 6986/09 אורנשטיין נ' מדינת ישראל (15.3.2010).

בהתייחס לערכים החברתיים שנפגעו, הדגיש כי השמירה על ביטחונם ושלמות גופם של אזרחים תמימים ושוטרים האמונים על שמירת החוק הם מהערכים החשובים ביותר בכל חברה.

עוד התייחס לסעיף 40ט לחוק ולנסיבות לחומרה שיש לקחת בחשבון במקרה זה וטען כי חלקו היחסי של

הנאשם בביצוע העבירה הוא מוחלט, כי הנאשם גרם נזק לרכבם ולגופם של רמי ואשתו, פגע במראות של רכבים שחנו בצד הדרך ורק ערנותם של הנהגים אשר סטו ממסלול נסיעתו מנעה נזק קטלני הן לחיי אדם והן לרכוש וזאת כאשר הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירה הן דרך חייו של הנאשם שהיא זלזול בחוק ובאנשים המייצגים אותו.

בנוסף הפנה ב"כ המאשימה לת"פ 8581-04-15 מדינת ישראל נ' שיבקוב (14.6.16) (להלן - עניין שיבקוב) שניתן על ידי, בו קבעתי מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר והטלתי 30 חודשי מאסר, וטען כי גם שם המליץ שירות המבחן על תכנית טיפולית כאשר הנאשם היה נעדר עבר פלילי, אולם בית המשפט דחה את ההמלצה וקבע כי הענישה צריכה להיות במתחם, כמו כן הפנה לפסיקה נוספת התומכת בעמדתו כפי שאפרט בפרק של מדיניות הענישה.

עוד התייחס לעבירה של נהיגה בפסילה, ציטט פסקי דין מהם עולה חומרתה של העבירה בהיותה מסכנת את ביטחונם של הנוסעים האחרים והולכי הרגל.

2. הסניגור ביקש להעמיד את מתחם הענישה ההולם מ-6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד 30 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה אשר תצוין בפרק בו אדון במדיניות הענישה הנהוגה.

הסניגור הדגיש כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בטרם נשמעה ישיבת הוכחות, וכך חסך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של עדי התביעה ולקח אחריות מלאה למעשים המיוחסים בכתב האישום המתוקן, כאשר ממועד ביצוע העבירה חלפה תקופה של למעלה משנה וחצי במהלכה לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים והוא החל הליך שיקומי טיפולי בשירות המבחן וזאת כאשר עברו הפלילי דל יחסית, לא כולל הרשעות ברף החומרה הגבוהה והוא מעולם לא ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טען כי למעשה לא קדם תכנון מוקדם, הנזק שנגרם הינו נזק ברף התחתון. עוד טען כי הנאשם הינו בגיר צעיר, כאשר במועד ביצוע העבירה היה בן 21 והפנה לקביעת בית המשפט העליון לפיה כחלק משיקולי הענישה, גיל הנאשם הינו פקטור משמעותי וחשוב (ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013)).

בנוסף ציין כי הנאשם שהה חודשיים במעצר ממשי ולאחר מכן במשך תקופה של שנה וחצי בתנאים מגבילים שונים, תחילה בפיקוח אלקטרוני ולאחר מכן במעצר בית חלקי, כאשר נסיבות חייו אינן פשוטות כפי שפורט בתסקירים השונים שהוגשו, במיוחד כאשר אביו נפטר בנסיבות לפני תקופה לא ארוכה.

עוד טען הסניגור כי זה המקרה בו על בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה ההולם ולתת לנאשם הזדמנות וזאת כי הנזק שגרם הנאשם אינו חמור, הוא לקח אחריות על מעשיו והוא מודע לחומרתם. והבהיר כי ככל שיושת על הנאשם מאסר שיבוצע בחצי שנה עבודות שירות הנאשם לא יבקש לנכות מהעונש את ימי מעצרו.

בהתייחס לעניין שיבקוב טען כי אין דמיון בין המקרים, כאשר הנאשם שם נהג תחת השפעת אלכוהול ואורך המרדף המשטירתי שנוהל הוא שונה לחלוטין, שם הנאשם פגע בשוטרים פיסית, לא היה מדובר בבגיר צעיר או מי שקרוב לגיל קטינות כמו במקרה שלפנינו.

הדגיש כי הנאשם הינו צעיר בן 23 כיום, עברה שנה וחצי מהיום בו ביצע את העבירות והוא לא הסתבך בביצוע

עבירות פליליות נוספות. הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, כאשר באיזון האינטרס הציבורי בין הצורך להחמיר במקרים אלה, לבין אינטרס הנאשם, הוא סבור כי החברה תצא נשכרת אם הנאשם ישוקם כעת.

בסוף טיעוני הצדדים הביע הנאשם צער על מעשיו, טען כי החל דרך חדשה, כי הוא עובד, למד את הלקח והוא לא יחזור יותר על מעשים כאלה. עוד טען כי הוא רוצה לבנות את חייו מחדש ולהתחיל בדרך חדשה, ביקש הזדמנות וטען כי אינו רוצה להידרדר.

3. בתום הדיון, מבלי להביע עמדה לעניין עונשו של הנאשם, הפניתי אותו לממונה על עבודות השירות על מנת להכין חוות דעת בעניין כשירותו של הנאשם לבצע עבודות שירות ועל פי חוות הדעת מיום 13.3.2017 הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

דיון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן. במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקבע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

מתחם העונש ההולם

4. במקרה זה מדובר באירוע אחד מתמשך במהלכו ביצע הנאשם את חמש העבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן.

הערכים החברתיים שנפגעו באופן חמור הם ביטחון ציבור משתמשי הדרך ושלומום ויכולתן של רשויות החוק לאכוף את החוק ולהביא עבריינים לדיון, בנוסף פגע הנאשם בקניינים של האנשים (בעלי רכבים) אשר ניקרו בדרכו ורק בנס לא נגרם נזק חמור יותר.

הנאשם נהג נהיגה פרועה כשהוא פסול מלהחזיק רישיון תוך מנוסה מניידת משטרה שדלקה אחריו, עבר נתיבים בצורה פראית ואילץ את הרכבים לבלום ולסטות מנתיב נסיעתם על מנת למנוע תאונה, פגע במראות של רכבים, חלף בפראות על פני מספר רחובות שונים ולבסוף איבד שליטה על הרכב והתנגש ברכב בו נסעו רמי ואשתו. בהמשך נסע לאחור והתנגש בניידת המשטרה שהייתה מאחוריו ונאלץ לעצור, ניסה להימלט רגלית מהמקום ואז נתפס ונעצר על ידי השוטרים.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, הצדדים אזכרו ואף צרפו פסיקה התומכת בעמדתם לעניין קביעת המתחם.

ב"כ המאשימה פירט וצירף את פסקי הדין הבאים בהם נקבעו על עבירות דומות עונשים בתווך שבין 3.5 ל-5 שנות מאסר: ע"פ 7234/13 אימאם נ' מדינת ישראל (13.7.2017); ע"פ 1925/14 עלוש נ' מדינת ישראל (8.2.2015); ע"פ 1641/13 סביח נ' מדינת ישראל (31.12.2014); ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל (2.8.2015); ע"פ 6954/09 אבו קביטה נ' מדינת ישראל (12.7.2010); ע"פ 6757/11 סעדיין נ' מדינת ישראל (16.10.2012); ע"פ 285/13 מוסטפא נ' מדינת ישראל (24.10.2013) וע"פ 2079/06 אבו עצא נ' מדינת ישראל (16.10.2012).

מדינת ישראל (7.6.2006), בנוסף הפנה כאמור לעניין שיבקוב שנדון בפניי בו קבעתי מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל והטלתי 30 חודשי מאסר בפועל, באותו מקרה פסלתי את הנאשם מלקבל רישיון למשך 3 שנים ממועד שחרורו מבית הסוהר.

הסניגור הפנה לע"פ 4894/13 סלע נ' מדינת ישראל (23.1.2014), בו בית משפט המחוזי קבע מתחם הולם בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל והטיל על המערער 10 חודשי מאסר בפועל, קנס ופסילת רישיון ל-24 חודשים, בית משפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

עוד אפנה לע"פ 5981/15 וע"פ 7190/15 מדינת ישראל נ' סלוצקי (5.7.2016), בו נדון ערעור המערער וערעור המאשימה על פסק הדין של בית משפט המחוזי בו הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגת רכב מנועי ללא רישיון נהיגה בר תוקף, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו וגרימת נזק לרכוש, בגין הרשעתו הושת על המערער עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ופסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה ל-24 חודשים מיום שחרורו. ערעור המדינה התקבל והמערער הורשע גם בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, מתחם הענישה בעניינו הועמד על בין 3 ל-6 שנות מאסר ועונשו הוחמר ל-34 חודשי מאסר בפועל ול-26 חודשי פסילה.

ראו גם ע"פ 5877/13 בדארנה נ' מדינת ישראל (2.4.2015) בו הוגש ערעור על חומרת העונש על הרשעתו של המערער, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו, אי חגירת חגורת בטיחות ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בתוקף, בית משפט העמיד את מתחם העונש ההולם מ-2 עד ל-5 שנות מאסר וגזר על המערער, בעל העבר התעבורתי העשיר, 3.5 שנות מאסר בפועל, בנוסף הופעל בעניינו מאסרים מותנים כך שסך הכל היה עליו לרצות 5 שנות מאסר בפועל ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה ל-3 שנים מיום שחרורו, במצטבר לכל פסילה קודמת. הערעור על חומרת העונש נדחה.

5. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה לפי סעיף 40ט' לחוק, אציין כי לביצוע העבירה החמורה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה לא קדם תכנון. הנאשם במועד נהג ברכב כשהוא פסול מלנהוג והמפגש עם השוטרים היה אקראי.

רק בנס נהיגתו הפרועה של הנאשם לא גרמה לפגיעות בנפש, לו, לחברו שישב לידו, לשוטרים וליתר המשתמשים בדרך, אשר לשניים מתוכם במזל נגרמו רק פציעות קלות בנוסף נגרמו נזקים לשלושת הרכבים המעורבים, רכבם של רמי ואשתו, ניידת המשטרה ורכבו של הנאשם.

בהתחשב בגילו של הנאשם-כבן 21 בעת ביצוע העבירות והאמור בסעיף 40ט'(א)(6) ועל פי המתואר בתסקיר שירות המבחן אני סבור כי יכולתו של הנאשם להבין את המשמעות של מעשיו הושפעה גם מגילו הצעיר ואתן לכך ביטוי בהפחתת תחומי מתחם העונש ההולם.

6. בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 20 ל-48 חודשי מאסר

בפועל ופסילת רישיון נהיגה לתקופות שבין שנתיים ל-5 שנים.

העונש המתאים

7. לאחר ניתוח טענות הצדדים ולאור המלצת שירות המבחן אני סבור כי במקרה זה יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם ולכן בהתאם לסעיף 40ד(א) לחוק אחרוג ממתחם העונש ההולם ואקבע את העונש המתאים בהתאם להמלצת שירות המבחן ומשיקולי שיקום.

אפנה בעניין זה לע"פ 911/14 פלונית נגד מדינת ישראל (4.11.2014):

"בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". וכפי שנקבע, יש להצביע על פוטנציאל שיקומי גבוה (ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (14.7.2013)). כמו כן, ככל שעולה כי השמת הנידון מאחורי סורג ובריה עלולה לאיין את ההליך השיקומי או לפגוע בו באופן ניכר, יש לבכר את שיקולי השיקום (ראו: רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.1.2014))."

8. הנאשם נעצר ביום ביצוע העבירה, 14.7.2015 ולאחר מעצר של כמעט חודשיים הוא החל לחפש את דרכו תחת פיקוח של שירות המבחן. על השינוי החיובי והפנמת הצורך בשיקום ניתן ללמוד מהשוואת תוכנם של שני התסקירים שהוגשו בתיק זה.

בתסקיר הראשון (תסקיר מיום 10.6.2016) הסתמן תחילתו של שינוי, הנאשם שהיה מוכר לשירות המבחן בשל עבירותיו הקודמות היה בעל דפוסי חשיבה והתנהגות בעלי אופי עברייני ואנטי סוציאלי, קושי בעמידה בגבולות, תוך שימוש בחומרים ממכרים. במהלך פיקוח המעצר בתיק זה במהלך שיחות פרטניות הביע הנאשם רצון לשנות את התנהגותו ואורח חייו וקצינת המבחן התרשמה כבר אז כי הוא מבטא רצון כן לשינוי אך מאחר שהיה לה ספק באשר ליכולתו לשתף פעולה בהליך טיפולי, התבקשה דחייה של ארבעה חודשים.

ואכן על פי התסקיר מיום 3.2.2017 הסתמן שינוי מהותי לטובה בכיוון השיקומי. הנאשם השתתף באופן קבוע בקבוצה טיפולית לצעירים. הוא הקפיד לשמור על הגבולות וכללי ההתנהגות, מיתן דחפים אימפולסיביים. מנחות הקבוצה דיווחו כי במהלך הטיפול חל שינוי ביכולתו להביע עמדות ורגשות כנים, הצליח לבסס יחסי אימון וגילה אמפטיה ורגישות לאחרים, הוא עשה את המקסימום בהליך הטיפולי, היה מחויב לו והפנים את התכנים.

מתקבל הרושם כי הנאשם הפנים את חומרת התנהגותו, מגלה מוטיבציה לשמור על השינוי החיובי וחשוב לראות כי ממועד ביצוע העבירות חלפה שנה ו-שבעה חודשים במהלכם לא נפתחו נגדו תיקים פליליים ובבדיקות השתן שלו לא נמצאו שרידי סם (סם שהיה אחד מהגורמים להתדרדרותו לתחום הפלילי עובר לעבירות בתיק זה).

חלפה יותר משנה ממועד ביצוע העבירות והטיפול הקבוצתי מיוני 2016 הביא לשינוי חיובי ומתחילים להתגלות עמוד 7

פירות הטיפול, שירות המבחן מתאר זאת כהתקדמות ניכרת ומשמעותית בהליך הטיפול ולכן המליץ על פיקוח בצן מבחן למשך שנה להמשך הטיפול, בנוסף למאסר בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

לטעמי המלצת שירות המבחן היא הדרך האופטימלית לסייע לנאשם ולחברה, הנאשם נמצא בעיצומו של טיפול שיקומי, טיפול שנושא פירות חיוביים. המשך טיפול ביחד עם המוטיבציה של הנאשם תביא להצבת גבולות, תבהיר לו את החיוב בהמשך פעילות באורח חיים נורמטיבי וללא סמים ומיותר להזכיר כי אי עמידה בצו המבחן תאפשר להטיל על הנאשם עונש מתאים אחר בהתאם למתחם העונש ההולם הנ"ל.

בחרתי לאמץ את המלצת שירות המבחן גם בשל גילו הצעיר של הנאשם, יליד 1994 כבן 21 בעת ביצוע העבירות, הוא בתחילת חייו הבוגרים, שחוזה בחייו הקצרים לא מעט נסיבות חיים קשות כמתואר בתסקיר.

עוד עומדת לזכותו נטילת האחריות על מעשיו, שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק והחסכון בזמן השיפוטי.

ולסיום אפנה לעקרונות הענישה בנושא שיקום כפי שנקבעו בע"פ 5291/12 אבו האני נגד מדינת ישראל (12.11.2012):

"בענייננו יש הצדקה להעדיף את האינטרס השיקומי, שבמהותו נחשב כאינטרס ציבורי, על פני אינטרס ההרתעה של הכלל. כמו גם, נכון לדידנו לסטות במקרה זה מההוצאה המתחייבת מיישום מבחן ההלימה בין העונש לחומרת העבירה. כל זאת מפני ששוכנענו שיש מקום לתת ביטוי מובהק יותר להצלחה שנחל המערער בהליך השיקומי ובטיפולים לגמילה מהתמכרותו להימורים, שבהם נטל חלק בסיוע שירות המבחן ושירותי הרווחה בעירו... התרשמנו רבות ממסירותו של המערער לשנות את חייו ולהשתקם, ולדעתנו אף הצליח להוכיח את רצינות שאיפתו זו באמצעות התנהגותו במסגרות הטיפוליות והתמדתו בהן. אכן, אסור לו לאדם לפגוע בערכים המוגנים שזכו להגנה מיוחדת בחסות המשפט הפלילי. אדם החוטא לערכים אלה, מצופה לשלם את חובו לחברה ולשאת בעונש שקבעה החברה בגין מעשיו. יחד עם זאת, איננו חיים בחברה נקמנית שכל חפצה הוא להעניש את חברה אשר סטו מדרך הישר אך לשם הענישה. אנו חיים בחברה שפועלת לקדם את ביטחונם האישי של חברה, בין היתר, באמצעות המשפט הפלילי תוך שימוש במנגנון הענישה ככלי להרתעה אינדיבידואלית וקולקטיבית, ולצד זאת אנו פועלים לשיקום החוטאים כדי לשלבם בחזרה בחיי החברה כחברים תורמים שמסייעים לקידומה. אין לבכר ערך על פני רעהו ודרך כלל כל מקרה נבחן לגופו".

לאור כל האמור לעיל אאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה.

סיכום

אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

· 5. חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל עונש מאסר על תנאי של חודשיים שהוטל בת"פ 57206-01-14 בבית משפט השלום בקריות (ט/3) באופן שחציו יופעל במצטבר כך שבסה"כ ישא הנאשם בעונש של

6 חודשי מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות.

הנאשם היה עצור מיום 14.7.2015 ועד ליום 10.9.2015 מועד לאחריו נעצר באיזוק אלקטרוני. בהתחשב בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה ובעובדה כי בחרתי בנתיב השיקומי, אני סבור כי אין לנכות ימים אלו מימי המאסר כך שהנאשם יהיה במסגרת של עבודות שירות ששה חודשים תמימים (זו גם הייתה עמדת הסנגור בטיעוניו).

הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 5.6.2017 שעה 8:00, ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, המצויה במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת: רחוב הציונות 14 טבריה. 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099.

העבודות יבוצעו בבית הקשיש רקפות בקרית אתא. הבהרתי לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים, אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה או להגיע שיכור לעבודה וכל חריגה מהכללים כפי שייקבעו על ידי הממונה או המפקח על עבודות השירות עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ונשיאה ביתרת העונש במאסר בפועל.

· 7 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים אחת העבירות בהן הורשע למעט עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין. ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· 12 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה לפי סעיף 332 לחוק העונשין ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

· אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 שנים מהיום. מאחר ולנאשם אין ומעולם לא היה רישיון נהיגה, מנין הפסילה יתחיל מהיום.

· הנני מעמיד את הנאשם למבחן על פי סעיף 1(ב) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 למשך 12 חודשים מהיום. בתקופת המבחן יעמוד הנאשם לפיקוחו של שירות המבחן וישתף פעולה לשם מימוש התוכניות והמטרות הטיפוליות שייקבעו לגביו ע"י שירות המבחן.

לפני מתן צו המבחן הסברתי לנאשם את משמעותו של צו המבחן והזהרתי אותו שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש, על העבירות בתיק זה שבגללן ניתן הצו והוא הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

אני מחייב את הנאשם לפצות את רמי ויפה חוזז (עד תביעה מספר 9 ואשתו) בסכום של 3,500 ₪ כל אחד. המאשימה תמסור למזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום ובכלל זה את פרטי חשבון הבנק של שני נפגעי העבירה, התשלום ייעשה בדרך של הפקדת הפיצוי במזכירות בית משפט עד לא יאוחר מיום 1.6.2018, המועד נקבע בהתחשב בתקופת עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט ניסן תשע"ז, 25 אפריל 2017, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד חאלד חרוש, הסנגור עו"ד רון אבישור מהסנגוריה הציבורית והנאשם בעצמו.